

له‌بلاو‌کراوه‌کانی مالپه‌ری ئیمان وهن

www.iman1.com

14-به‌شی هاوسه‌رگیری

(1) هاندان بو‌هاوسه‌رگیری

785- عَنْ عَلْقَمَةَ (t) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بِمَنْىَ فَلَقِيَهُ عُثْمَانُ (t)، فَقَامَ مَعَهُ يُحَدِّثُهُ، فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَلَا نَزُوجُكَ جَارِيَةً شَابَةً؟ لَعَلَّهَا تُذَكِّرُكَ بَعْضَ مَا مَضَى مِنْ زَمَانِكَ. قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَئِنْ قُلْتَ ذَلِكَ لَقَدْ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (e): ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)). [بخاری / النکاح / 4778]

علقمه (t) ده‌لی: له‌گه‌ل عبدالله دا له (مینا) ده‌گه‌راين، (لقمان) ی (t) پی‌گه‌یشت، ده‌ستیان کرد به‌گفتوگو، عثمان پی‌ی وت: ئه‌ری عبدالرحمن بو‌چی کچیکی گه‌نجهت بو‌نه‌هینین، سا به‌لکو ئه‌و روژگارانهت به‌ینیته‌وه یاد که له ده‌ستت چوون؟ عبدالله وتی: ئه‌گه‌ر تو ئه‌وه بلییت، پی‌غه‌مبه‌ر (e) پی‌ی فهرمووین: ((هه‌ر که‌س له ئیوه توانای هه‌یه، با ژن به‌ینیته‌ت، چونکه ژن هینان باشت‌ترین هوکاره بو‌چاوپاریزی و داوین پاریزی، هه‌ر که‌سیکیش ناتوانی با روژوو بگریته‌ت، چونکه بو‌ی ده‌بیته‌ته‌ه‌لغان)).

786- عَنْ أَنَسٍ (t): أَنَّ نَفْرًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (e) سَأَلُوا أَزْوَاجَ النَّبِيِّ (e) عَنْ عَمَلِهِ فِي السَّرِّ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَكُلُ اللَّحْمَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَنَامُ عَلَى فِرَاشٍ. فَحَمَدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، فَقَالَ: ((مَا بَالُ أَقْوَامٍ قَالُوا كَذَا وَكَذَا؟ لَكِنِّي أُصَلِّي وَأَنَامُ، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنِ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)). ﴿بخاری / النکاح / 4786﴾

(أنس) (t) ده‌لی: هه‌ندی له‌هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر (e) له‌بارهی کاری په‌نامه‌کی پی‌غه‌مبه‌روهه (e) پرسیاریان له‌هاوسه‌ره‌کانی کرد: یه‌کیکیان وتی: ئیدی من ژن ناهینم، یه‌کیکی تریان وتی: منیش گوشت ناخوم، یه‌کیکی تریشیان وتی: منیش له‌مه‌ودوا له‌سه‌رجیگه‌ ناخه‌وم، [پی‌غه‌مبه‌ر (e) ئه‌مه‌ی بیسته‌وه] له‌وه‌لامیاندا سوپاس و ستایشی خوای کرد و فهرمووی: ((ئه‌وه

چییه هه‌ندی کهس وا ده‌لین و واده‌لین؟ به‌لام من نویژ ده‌که‌م و ده‌شخه‌وم و پوژو ده‌گرم و [هه‌ندی پوژیش] ده‌یشکیئم، ژنیش ده‌هینم، هه‌ر که‌سیکیش پشت له سوونه‌تی من بکات له من نیه، [واته ریگه‌ی منی به‌ته‌واوی نه‌گرتوو].
787- عن سعد بن أبي وقاص (t) قال: أراد عثمان بن مظعون (t) - أن يتبّل، فنّها رسول الله (e)، ولو أجاز له ذلك لا حتصينا. [بخاری / النکاح / 4786]

(سعدی کوری ابی وقاص) (t) ده‌لی: (عثمانی کوری مظعون) (t) ویستی واز له ژن هینان بهینی، پیغه‌مبهر (e) ریگه‌ی پی‌نه‌دا، خوئه‌گه‌ر ریگه‌ی به‌و بدایه، نیمه‌ش خو‌مان ده‌خه‌ساند.
788- عن عبد الله بن عمرو (t): أن رسول الله (e) قال: ((الدنيا متاع، وخير متاع الدنيا المرأة الصالحة)).

(عبدالله ی کوری عمرو) (t) ده‌لی: پیغه‌مبهر (e) فه‌رمویه‌تی: ((دنیا خیرو خوشیه، چاکترین خیر و خوشی دنیا‌ش ئافره‌تی‌چاکه)).

(3) خواستنی ئافره‌تی دیندار

789- عن أبي هريرة (t) عن النبي (e) قال: ((تُنكح المرأة لأربع: لمالها ولحسبها ولجمالها ولدينها، فأظفر بذات الدين تربت يداك)). [بخاری / النکاح / 4802]

(أبو هريره) (t) ده‌لی: پیغه‌مبهر (e) فه‌رموویه‌تی: ((له‌به‌ر چوار مه‌به‌ست ئافره‌ت ده‌خو‌ازریت: یان بو مال و سامانه‌که‌ی، یان له‌به‌ر بنه‌ماله‌که‌ی، یان له‌به‌ر جوانیه‌که‌ی، یان له‌به‌ر دینداری‌یه‌که‌ی، جا تو ئافره‌تی دیندار بهینه، تا ده‌ست پر به‌ره‌که‌ت بیت)).

790- عن جابر بن عبد الله (t): أن عبد الله هلك وترك تسع بنات - أو قال: سبع [بنات] - فتزوجت امرأة ثيباً، فقال لي رسول الله (e): ((يا جابر تزوجت)). قال: قلت: نعم. قال: ((فبكر أم ثيب)). قال: قلت: بل ثيب يا رسول الله، قال: ((فهلأ جارية تلعابها وتلعابك، أو قال: تضاحكها وتضاحك)). قال: قلت له: إن عبد الله هلك وترك تسع بنات - أو: سبع [بنات] - وإني كرهت أن آتيهن - أو: أجيئنهن - بمثلهن، فأحببت أن أجيء بامرأة تقوم عليهن وتصلحنهن. قال: ((فبارك الله لك)). أو: قال لي خيراً. [بخاری / النفقات / 5052]

(جابری کوری عبدالله) (t) ده‌لی: (عبدالله) ی باوکم مرد و نو کچی له‌دوا به‌جیما، یان حه‌وت کچ، منیش بیوه‌ژنیکم ماره کرد، پیغه‌مبهر (e) فه‌رمووی پیم: ((ئرئ جابر ژنت هیئا؟)) وتم: به‌لی، فه‌رمووی: ((کچه یان بیوه‌ژن؟)) وتم: بیوه ژنه، پیغه‌مبهر (e) فه‌رمووی: ((ئه‌ی نه‌ده‌کرا کچیک بیت گه‌مه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌یت و گه‌مه‌ت له‌گه‌ل بکات؟)) یان فه‌رمووی: ((له‌گه‌لت پیکه‌نی و له‌گه‌لی پیکه‌نیت؟)) عه‌رم کرد: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (e) (عبدالله) ی باوکم مردوو نو کچی له‌دوا به‌جئ ماوه -یان حه‌وت کچ-، منیش پیم ناخو‌شبوو کچی وه‌ک خو‌یان به‌ینمه لایان، حه‌رم کرد ژنیک به‌ینم سه‌روکاری و په‌روه‌ده‌یان بکات. فه‌رمووی: ((خوا به‌ره‌ک‌ت برژینی به‌سه‌رتا)). یان دو‌عایه‌کی خیری بو کردم.

(5) که‌س خوازینی به‌سه‌ر خه‌وازیینی برا‌که‌یدا نه‌کات

791- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ابْنِ شِمَاسَةَ: أَنَّهُ سَمِعَ عَقْبَةَ بْنَ عَامِرٍ (t) عَلَى الْمَنْبَرِ يَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) قَالَ: ((الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، فَلَا يَحِلُّ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَبْتَاعَ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ، وَلَا يَخْطُبَ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَذَرَ)).

(عبدالرحمنی کو شماسه) ده‌لی: که گوئی له (عقبه) بووه له‌سه‌ر مینبه‌ر وتویه‌تی: پیغه‌مبهر (e) فه‌رموویه‌تی: ((ئیماندار برای ئیمانداره، حه‌لال نیه بو ئیماندار مامه‌له به‌سه‌ر خوازینی برا‌که‌یدا بکات، هه‌تا ئه‌و واز ده‌هینیت)).

(6) سه‌یرکردنی ئه‌و ئافره‌ته‌ی ماره ده‌کریت

792- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (e) فَقَالَ: إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (e): ((هَلْ نَظَرْتَ إِلَيْهَا؟ فَإِنْ فِي عَيْونِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا)). قَالَ: قَدْ نَظَرْتُ إِلَيْهَا، قَالَ: ((عَلَى كَمْ تَزَوَّجْتَهَا)). قَالَ: عَلَى أَرْبَعِ أَوَاقٍ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (e): ((عَلَى أَرْبَعِ أَوَاقٍ؟ كَأَنَّمَا تَنْحُثُونَ الْفِضَّةَ مِنْ عُرْضِ هَذَا الْجَبَلِ. مَا عُنْدَنَا مَا نُعْطِيكَ، وَلَكِنْ عَسَى أَنْ نَبْعَثَكَ فِي بَعْثٍ تُصِيبُ مِنْهُ)). قَالَ: فَبَعَثْتُ بَعْثًا إِلَى بَنِي عَبَسٍ، بَعَثْتُ ذَلِكَ الرَّجُلَ فِيهِمْ.

(أبو هريره) (t) ده‌لی: پیاویک هاته خزمه‌تی پیغه‌مبهر (e) وتی: من ژنه ئه‌نصاریکم ماره بریوه، پیغه‌مبهر (e) پیی فه‌رموو: ((ئایا بینیوته؟! چونکه چاوی ئه‌نصاریه‌کان شتیکی تیدایه)). وتی: سه‌یرم کردوو، فه‌رمووی: ((له‌سه‌ر چه‌ند ماره‌ت بریوه؟)) وتی: له‌سه‌ر چوار هو‌قه. پیغه‌مبهر (e) فه‌رمووی: ((له‌سه‌ر چوار هو‌قه؟! ده‌لیی له‌و شاخه زیوداده‌تاشن، ئیمه هیچی ئه‌و تو‌مان

نيه پيټ بدهين، به‌لام به‌لكو له‌گه‌ل له‌شكريكدا بتنييرين و شتيكت دستكه‌ويټ)). ابو هريره ده‌لي: دواتر كاتي له‌شكريكي نارد بو تيره‌ي (بني عبس) نه‌م پياوه‌شي له‌گه‌ل ناردن.

(7) مؤلّه‌ت خواستن له‌ بيوه‌ژن و كچ

793- عن أبي هريرة (t): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) قَالَ: ((لَا تُنْكَحُ الْأَيِّمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا تُنْكَحُ الْبِكْرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ)). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَكَيْفَ إِذْنُهَا؟ قَالَ: ((أَنْ تَسْكُتَ)). [بخاري/ النكاح/ 4843]

(ابو هريره) (t) ده‌لي: پيغه‌مبه‌ر (e) فه‌رمويه‌تي: ((بيوه‌ژن ماره‌ناكريت هه‌تا قه‌سه‌ي له‌ده‌م وه‌رنه‌گيريت، كچيش ماره‌ناكريت هه‌تا مؤلّه‌تي لي‌وه‌رنه‌گيريت)) وتيان: نه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا (e) مؤلّه‌ت وه‌رگرتن له‌ كچ چونه؟ فه‌رموي: ((نه‌وه‌يه كه بيده‌نگ بيت)).

794- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (t): أَنَّ النَّبِيَّ (e) قَالَ: ((الْأَيِّمُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا، وَالْبِكْرُ تُسْتَأْذَنُ فِي نَفْسِهَا، وَإِذْنُهَا صُمَاتُهَا)).

(ابن عباس) (t) ده‌لي: پيغه‌مبه‌ر (e) فه‌رمويه‌تي: ((بيوه‌ژن خوي مافي زياتره له‌سه‌رپه‌رشتياره‌كه‌ي، كچيش مؤلّه‌تي لي‌وه‌رده‌گيريت ده‌رباره‌ي خوي، مؤلّه‌ته‌كه‌شي بيده‌نگ بونيه‌تي)).

(8) نه‌و مه‌رجانه‌ي سه‌رجيي پي‌ي حه‌لال ده‌كريت

795- عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((إِنْ أَحَقَّ الشَّرْطُ أَنْ يُوفَى بِهِ مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ)). [بخاري/ الشروط/ 2527]

(عقبه‌ي كوپي عامر) (t) ده‌لي: پيغه‌مبه‌ر (e) فه‌رمويه‌تي: ((له‌ پيشترين مه‌رجيك كه پيويست بيت وه‌فای پي‌ي بكريت نه‌و مه‌رجانه‌يه كه سه‌رجيي پي‌ي حه‌لال ده‌كري)). [وه‌ك: ماره‌يي و نه‌فه‌قه و په‌وشت چاكي له‌گه‌ل هاوسه‌ر ... هتد].

(9) سه‌رينه‌وه‌ي كاتي و حه‌راه‌مگردني ژنه‌يناني كاتي

796- عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (t): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) نَهَى عَنْ مُتْعَةِ النِّسَاءِ يَوْمَ حَيْبَرَ، وَعَنْ أَكْلِ لَحْمِ الْحُمُرِ الْأَنْسِيَّةِ. [بخاري/ المغازي/ 3979]

(علي كوپي ابو طالب) (t) ده‌لي: پيغه‌مبه‌ري خوا (e) په‌وژي غه‌زاي (خه‌يبه‌ر) ژنه‌يناني كاتي و خواردني گوشتي‌گويدريژي مالي حه‌راه‌م كرد.

797- عن سَبْرَةَ الْجُهَنِيَّةِ (t): أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (e)، فَقَالَ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنِّي قَدْ كُنْتُ أَدْنْتُ لَكُمْ فِي الْأَسْتِمْتَاعِ مِنَ النِّسَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَلْيُحِلِّ سَبِيلَهُ، وَلَا تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا)).

(سبره ی) (جهنی) (t) دهلی: له خزمهت پیغهمبهردا بووم (e) که فرموی خه لکینه، من پیشتز ریگه ی ژنهینانی کاتیم به نیوه دابوو، له راستی دا [له نیسته بهدواوه] خوی گه وره تاروژی قیامت حه رامی کردووه، هه ره که سی ژنی له وانه ی لایه بادهست بهرداری بییت و هه رچیتان پی داون لییان مه سیننه وه.

798- عَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهَبٍ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ أَرَادَ أَنْ يُزَوِّجَ طَلْحَةَ بِنَ عُمَرَ بِنْتُ شَيْبَةَ بْنِ جُبَيْرٍ، فَأَرْسَلَ إِلَى أَبِيانَ بْنِ عُثْمَانَ يَحْضُرُ ذَلِكَ، وَهُوَ أَمِيرُ الْحَجِّ، فَقَالَ أَبِيانُ: سَمِعْنَا عُثْمَانَ بْنَ عَفَانَ (t) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((لَا يَنْكِحُ الْمُحْرِمُ وَلَا يُنْكَحُ، وَلَا يَخْطُبُ)).

(نبیه ی کوری وهب) (t) دهلی: (عمر ی کوری عبیدالله) ویستی که که ی (شیبه ی کوری جبر) ماره بکات له (طلحه ی کوری عمر)، ناریشی به شوین (ابان ی کوری عثمان) دا که میری حه ج بوو، ناماده ی نهو بوئه یه بییت، (ابان) وتی: بیستومه له (عثمان ی کوری عفان) (t) دهیوت: پیغهمبهردی خوا (e) فرمویه تی: ئیحرامپوش ژن ماره ناکات بوخوی، ماره یشی نابری له کهس، خواز بییش ناکات.

799- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ [t] أَنَّهُ قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ (e) مَيْمُونَةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ. [بخاری/ الإحصار و جزاء الصيد/ 1740]

(ابن عباس) (t) دهلی: پیغهمبهرد (e) (میمونه) ی ماره کرد له کاتی کدا ئیحرامی له بهردا بوو.

800- عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ (t) قَالَ: حَدَّثَنِي مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ (y): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) تَزَوَّجَهَا وَهُوَ حَالًا، قَالَ: وَكَأَنَّ خَالَتِي وَخَالَةَ ابْنِ عَبَّاسٍ.

(یزیدی کوری اصم) دهلی: (میمونه) ی کچی (حارث) پی پی وتم: کاتی که پیغهمبهرد (e) ماره ی کردووه له ئیحرامدا نه بووه⁽¹⁾ جا (میمونه) پوری من و (ابن عباس) یش بوو.

⁽¹⁾ لیره دا حساب بو قسه که ی مه میمونه ده کری، چونکه باسی خو یه تی

(10) کوکردنه وهی هاوسه ره له گه ل پوره که بیدا جه راهمه

801- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) نَهَى عَنْ أَرْبَعٍ نِسْوَةٍ أَنْ يُجْمَعَ بَيْنَهُنَّ: الْمَرْأَةَ وَعَمَّتَهَا، وَالْمَرْأَةَ وَخَالَتَهَا. [بخاری/ النکاح/ 4820]
 (أبو هريره) (t) دهلی: پیغه مبهه (e) ریگری کردوه له کوکردنه وهی ژن و پوره که ی ئیتر خوشکی دایکی بیته یان باوکی.

(11) مارهیی هاوسه ره کانی پیغه مبهه (e)

802- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (y) زَوْجَ النَّبِيِّ (e): كَمْ كَانَ صَدَاقَ رَسُولِ اللَّهِ (e)? قَالَتْ: كَانَ صَدَاقَهُ لِأَزْوَاجِهِ ثِنْتِي عَشْرَةَ أُوقِيَةً وَنِشْأً، قَالَتْ: أَتَدْرِي مَا النَّشْأُ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَأ. قَالَتْ: نِصْفُ أُوقِيَةٍ، فَتِلْكَ خَمْسُ مِائَةِ دِرْهَمٍ، فَهَذَا صَدَاقُ رَسُولِ اللَّهِ (e) لِأَزْوَاجِهِ.
 (أبوسلمة ی کوری عبدالرحمن) (t) دهلی: پرسیارم کرد له (عائشة) (y) ی هاوسه ری پیغه مبهه (e): ئایا مارهیی هاوسه ره کانی پیغه مبهه چهند بوو؟ (عائشة) (t) وتی: دوانزه (أقبة) و نیو بوو. که نیو ئوقیه که پینج سهد درههه زیو، نه وه مارهیی هاوسه ره کانی پیغه مبهه (e) بوو.

(12) ماره برین له سهه رگویه کی ئالتون

803- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (t): أَنَّ النَّبِيَّ (e) رَأَى عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (t) أَثَرَ صُفْرَةٍ. فَقَالَ: ((مَا هَذَا)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً عَلَى وَرْثِنِ نَوَاقٍ مِنْ ذَهَبٍ، قَالَ: ((فَبَارَكَ اللَّهُ لَكَ أَوْلَمَ وَلَوْ بِشَاةٍ)). [بخاری/ النکاح/ 4860]
 (أنس ی کوری مالک) (t) دهلی: پیغه مبهه (e) رهنگی زهردی (زه عفران) و بوئی خووشی به (عبدالرحمن ی کوری عوف) وهه بیینی، فه رموی: ((ئه مه چییه؟)) وتی: ئه ی پیغه مبهه ری خوا، ژنیکم له سهه رگویه کی ئالتون ماره کردوه، پیغه مبهه (e) فه رموی: ((خوالیت پیروز بکات، که واته خواردن بکه بابه تاکه مه ریگیش بیته)).

(13) ماره برین له سهه ر فیرکردنی قورئان

804- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ (t) قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (e)، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْتُ أَهْبُ لَكَ نَفْسِي، فَنَظَرَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ (e) فَصَعَدَ النَّظَرَ فِيهَا وَصَوَّبَهُ، ثُمَّ طَاطَأَ رَسُولُ اللَّهِ (e) رَأْسَهُ. فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهُ لَمْ يَقْضِ فِيهَا شَيْئًا جَلَسَتْ، فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ لَمْ

يَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَرَوَّجْنِيهَا. فَقَالَ: ((فَهَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ)). فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: ((ادْهَبْ إِلَى أَهْلِكَ فَاَنْظُرْ هَلْ تَجِدُ شَيْئًا)). فَذَهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((انْظُرْ وَلَوْ خَاتِمًا مِنْ حَدِيدٍ)). فَذَهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ [يَا رَسُولَ اللَّهِ] وَلَا خَاتِمًا مِنْ حَدِيدٍ، وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي - قَالَ سَهْلٌ: مَا لَهُ رِذَاءٌ - فَلَهَا نِصْفُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((مَا تَصْنَعُ بِإِزَارِكَ؟ إِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ، وَإِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ مِنْهُ شَيْءٌ)). فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى إِذَا طَالَ مَجْلِسُهُ قَامَ، فَرَأَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مُوَلِّيًّا، فَأَمَرَ بِهِ فُدْعِي، فَلَمَّا جَاءَ قَالَ: ((مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ)). قَالَ: مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا، عَدَدَهَا فَقَالَ: ((تَقْرَؤُهُنَّ عَنْ ظَهْرِ قَلْبِكَ)). قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: ((ادْهَبْ فَقَدْ مَلَكَتَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ)). [بخاري/ فضائل القرآن/ 4742]

(سهل ی کوری سعدی ساعدی) (T) دهلی: ژنیك هاته خزمه تی پیغه مبهری (E)، وتی: ئە ی پیغه مبهری خوا، هاتووم خوومت پیشکەش بکەم، پیغه مبهری خوا (E) سهیری کرد و باش ورد بووه وه، پاشان سهری داخست، که ژنه که بینی پیغه مبهری (E) شتیکی له باره یه وه نه فرموو، دانیشت، یه کی له هاوه له کانی ههستا و، وتی: ئە ی پیغه مبهری خوا، ئە گەر تو داخوازی نیت بو منی ماره بکه فرمووی: ((ئایا هیچت ههیه بیکهیت به ماره یی؟)) وتی: نه به خوا ئە ی پیغه مبهری، فرمووی: ((برو ماله وه بزانه هیچت دهست دهکه ویت؟)). رویشت و هاته وه، وتی: نه به خوا هیچم دهست نه که وت. پیغه مبهری (E) فرمووی: ((ههول بده با ئەلقه یه کی ئاسنیش بیئت))، کابرا چوو هاته وه. وتی: نه به خوا ئە ی پیغه مبهری، ئەلقه یه کی ئاسنیشم دهست نه که وت. به لام ئە وه پوشا که که مه هه باشه [نیوه ی بو ئە وه] سهیل وتی: ئە وه پیاوه پوشاکی تری نی یه پیغه مبهری (E) فرمووی: ((چی دهکه ی له و ته نها پوشا که ت؟ تو له بهری بکهیت هیچ بو ئە وه نابیئت، ئە ویش له بهری بکات هیچی بو تو نابیئت)) کابرا دانیشت، دانیشتنه که ی درێژه ی کیشا، ئینجا ههستا، پیغه مبهری خوا بینی کابرا رویشت، فرمانی دا بانگرایه وه، که هاته وه، پیی فرموو: ((چه نده قورئانت له به ره)) وتی: "فلانه سوره ت و فلانه سوره ت. ژماره ی کردن. فرمووی: ((له بهر ده یان خوینیت؟)) وتی: به لی. فرمووی: ((برو ئە وه لی م ماره کردیت به و ئە ندازه قورئانه ی له به رته)).

(14) سه بارهت به نایه تی

﴿ترجی من تشاء منهن﴾

805. عَنْ عَائِشَةَ (y) قَالَتْ: كُنْتُ أَعَارُ عَلَى اللَّاتِي وَهَبَنَ أَنْفُسَهُنَّ لِرَسُولِ اللَّهِ (e)، وَأَقُولُ: [وَتَهَبُ الْمَرْأَةُ نَفْسَهَا؟ فَلَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتِغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ﴾ [الأحزاب: 51]. قَالَتْ: قُلْتُ: وَاللَّهِ مَا أَرَى رَبِّكَ إِلَّا يُسَارِعُ لَكَ فِي هَوَاكَ. [بخاري/ التفسير/ 4510]

(عائشه) (t) دهلی: من ئیرهیم دهبرد که هه ندی ئافرهت خویمان ده به خشی به پیغه مبهه (e)، ده موت: نایا ده شی ئافرهت خوی به خشی؟ که خوی مه زن هم نایه تهی نارده خواره وه ده لی: به پیغه مبهه رم وت: وادینه بهرچاوم که پهروه رگارت به دلی تو ده کات.

(15) ژن گواستنه وه له مانگی شه والدا

806. عَنْ عَائِشَةَ (t) قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ (e) فِي شَوَّالٍ، وَبَنَى بِي فِي شَوَّالٍ، فَأَيُّ نِسَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (e) كَانَ أَحْظَى عِنْدَهُ مِنِّي؟ قَالَ: وَكَأَنْتُ عَائِشَةُ تَسْتَحِبُّ أَنْ تُدْخَلَ نِسَاءَهَا فِي شَوَّالٍ.

(عائشه) (t) ده لی: پیغه مبهه ری خوا (e) منی له مانگی (شه وال) دا ماره کرد و هه ره له مانگی (شه وال) یشدا گواستهمیه وه، چ ژنی له هاوسه ره کانی پیغه مبهه (e) له من خو شبه ختتر بووه؟ (راوی) ده لی: (عائشه) (t) حه زی ده کرد ئافره تانی خزمی له مانگی (شه وال) دا بگو یزین وه.

(16) نانی شایی

807. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (t) قَالَ: مَا أَوْلَمَ رَسُولُ اللَّهِ (e) عَلَى امْرَأَةٍ مِنْ نِسَائِهِ أَكْثَرَ أَوْ أَفْضَلَ مِمَّا أَوْلَمَ عَلَى زَيْنَبَ. فَقَالَ ثَابِتُ الْبُنَّانِيُّ: بِمَا أَوْلَمَ؟ قَالَ: أَطْعَمَهُمْ خُبْزًا وَلَحْمًا حَتَّى تَرَكَوهُ. [بخاري/ النكاح/ 4868، 4873]

(انس ی کوری مالک) (t) ده لی: پیغه مبهه ر (e) بو هیچ ژنیکی به نه ندازه ی (زهینه ب) نانی شایی ناماده نه کرد بوو، (ثابت البنانی) به (انس) ی وت: نانه شاییه که ی (زینب) چی بوو؟ (انس) وتی: نانی شاییه که نان و گوشت بوو، خه لکی نه وه نده یان خوارد تا لییان مایه وه.

808. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (t) قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ (e) فَدَخَلَ بِأَهْلِهِ، قَالَ: فَصَنَعَتْ أُمِّي أُمَّ سُلَيْمٍ حَيْسًا، فَجَعَلْتُهُ فِي تَوْرٍ، فَقَالَتْ: يَا أَنَسُ اذْهَبْ بِهَذَا إِلَيَّ

رَسُولِ اللَّهِ (ع) فَقُلْ: بَعَثْتُ بِهَذَا إِلَيْكَ أُمِّي وَهِيَ تُقْرُئُكَ السَّلَامَ، وَتَقُولُ: إِنَّ هَذَا لَكَ مَنَّا قَلِيلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَذَهَبَتْ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ع) فَقُلْتُ: إِنَّ أُمَّي تُقْرُئُكَ السَّلَامَ، وَتَقُولُ إِنَّ هَذَا لَكَ مَنَّا قَلِيلٌ [يَا رَسُولَ اللَّهِ]. فَقَالَ: ((ضَعْنَهُ)). ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَادْعُ لِي فُلَانًا وَفُلَانًا وَفُلَانًا وَمَنْ لَقِيتَ)). وَسَمِيَ رَجُلًا، قَالَ: فَدَعَوْتُ مَنْ سَمِيَ وَمَنْ لَقِيتُ. قَالَ: قُلْتُ لِأَنْسٍ: عَدَدَ كَمْ كَانُوا؟ قَالَ: زُهَاءُ ثَلَاثَ مَائَةٍ، وَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ع): ((يَا أَنْسُ هَاتِ الثُّورَ)). قَالَ: فَدَخَلُوا حَتَّى امْتَلَأَتِ الصُّفَّةُ وَالْحُجْرَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ع): ((لِيَتَحَلَّقَ عَشْرَةَ عَشْرَةَ، وَلِيَأْكُلْ كُلُّ إِنْسَانٍ مِمَّا يَلِيهِ)). قَالَ: فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا، قَالَ: فَخَرَجَتْ طَائِفَةٌ وَدَخَلَتْ طَائِفَةٌ حَتَّى أَكَلُوا كُلَّهُمْ، فَقَالَ لِي: ((يَا أَنْسُ ارْفَعْ)). قَالَ: فَرَفَعْتُ، فَمَا أَدْرِي حِينَ وَضَعْتُ كَانَ أَكْثَرَ أَمْ حِينَ رَفَعْتُ؟ قَالَ: وَجَلَسَ طَوَائِفٌ مِنْهُمْ يَتَحَدَّثُونَ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (ع) وَرَسُولِ اللَّهِ (ع) جَالِسٌ، وَزَوْجَتُهُ مُوَلِيَّةٌ وَجْهَهَا إِلَى الْحَائِطِ. فَتَقَلَّبُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ع)، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ع) فَسَلَّمَ عَلَى نِسَائِهِ ثُمَّ رَجَعَ، فَلَمَّا رَأَوْا رَسُولَ اللَّهِ (ع) قَدْ رَجَعَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ ثَقَلُوا عَلَيْهِ، قَالَ: فَابْتَدَرُوا الْبَابَ فَخَرَجُوا كُلُّهُمْ، وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (ع) حَتَّى أَرَحَى السُّتْرَ، وَدَخَلَ وَأَنَا جَالِسٌ فِي الْحُجْرَةِ، فَلَمْ يَلْبَثْ إِلَّا يَسِيرًا حَتَّى خَرَجَ عَلَيَّ وَأُنزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ع) وَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَاءً وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ﴾ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ [الْأَحْزَابُ: 53]. قَالَ الْجَعْدُ: قَالَ أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ: أَنَا أَحَدُ النَّاسِ عَهْدًا بِهَذِهِ الْآيَاتِ، وَحُجِبْنَ نِسَاءَ النَّبِيِّ (ع). [بخاري/ النكاح/ 4868، 4873]

(أنس ی کوری مالک) دهلی: پیغه مبهری خوا (ع) ژنی گواسته وه، دهلی: (أم سلیم) ی دایکم چه لوائه کرد و کردیه قازانیکی گه وره ی مسه وه و پیی-وتم: (أنس) نهم چه لوائه ببه بو پیغه مبهری خوا (ع) و پیی بلئی دایکم نهمه ی بو ناردویت و سلویشی لیده کردی، و دهیوت: نهمه بو بهریرتان له لایهن نئیمه وه، شتیکی که میشه، منیش بردم بو خرمهت پیغه مبهر (ع) پیم و ت: دایکم سلوات لیده کات و دهلی: نهمه بو بهریرتان له نئیمه وه نهمه ی پیغه مبهری خوا (ع) که میشه، فهرموی: ((داینی)) پاشان فهرموی: ((پرؤ)) فلانه کهس و فلان و فلان و ههرکه سیکی ترت پی گه یشت بانگیان بکه)) ناوی چه ند پیایوکی

تریشی برد، ده‌لی: ئەوانەى ناوی بردن و هه‌رکه‌سیکی تریش پیم‌گه‌یشت بانگم کرد، (پاوی) ده‌لی: پرسیم له (انس): ژماره‌یان چه‌ند که‌س بوو؟ وتی: نزیکه‌ی سی‌سه‌ده که‌س، پیغه‌مبهر (E) فه‌رموی: (ئه‌ی) (انس) قازانه‌گه‌وره‌که‌ بی‌نه)). خه‌لکه‌ چوونه ژووره‌وه تا هه‌یوانی مزگه‌وت و ژووره‌وه‌ش پربوون، پیغه‌مبهر (E) فه‌رموی: ((ئاده‌ی ده‌که‌س ده‌که‌س ئەلقه‌ به‌ستن با هه‌رکه‌سی له لای خۆیه‌وه بخوات)). ئیتر هه‌موویان نانیان خوارد هه‌تا تیر بوون، کۆمه‌لی ده‌چوونه ژووره‌وه و کۆمه‌لی ده‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه، هه‌تا هه‌موویان تیر بوون، پیغه‌مبهر (E) فه‌رموی: ((ئاده‌ی (انس) قازانه‌که‌ لا به‌)). (انس) ده‌لی: قازانه‌که‌م لابرده‌مه‌زانی ئەو کاته‌ی دامنا زۆرتری تیدا بوو یان ئەو کاته‌ی هه‌لمگرت؟ ده‌لی: چه‌ند که‌سیکیان له‌مالی پیغه‌مبهردا مانه‌وه و، ده‌ستیان کرد به‌ قسه‌کردن. پیغه‌مبهریش دانیشتیبوو، هاوسه‌ره‌که‌شی پووی کردبوو دیواره‌که‌، ئەو حاله‌یان گران بوو له‌سه‌ر دلی پیغه‌مبهر (E). پیغه‌مبهری خوا (E) سلۆی له‌خیزانه‌کانی کردو گه‌رایه‌وه هه‌ستیان کرد له‌سه‌ردلی قورس بوو، (انس) ده‌لی: به‌خیزایی پوویان کرده‌ ده‌رگا‌که‌ و هه‌موویان چوونه‌ ده‌ره‌وه، پیغه‌مبهریش (E) هات و په‌رده‌که‌ی دادایه‌وه، هاته‌ ژووره‌وه. من له‌ ژووریکدا دانیشتیبووم، زۆری پێ‌نه‌چوو ته‌شرفی هاته‌ ده‌ره‌وه. لای من بوو ئەم ئایه‌ته‌ نازل بوو، پیغه‌مبهری خوا (E) چوو ده‌ره‌وه و ئایه‌ته‌که‌ی خوینده‌وه بۆ خه‌لکه‌که‌ که‌ ئەمه‌ مانا‌که‌یه‌تی: ﴿ئەى گرۆى ئيمانداران، مه‌پۆنه‌ ماله‌کانى پیغه‌مبهره‌وه (E) مه‌گه‌ر مۆله‌تتان پێ‌ بدری بۆ نان خواردنیك، بئى ئەوه‌ی چاوه‌پوانی پیگه‌یشتنی بن، به‌لام ئەگه‌ر بانگه‌یشت کران بپۆنه‌ ژووره‌وه ئەگه‌ر نانتان خوارد بلاوه‌ی لیبکه‌ن و به‌دیار قسه‌و باسه‌وه دامه‌نیشن، چونکه‌ ئەو کاره‌تان نازاری دلی پیغه‌مبهر (E) ده‌دات جا شه‌رمیشتان لیده‌کات، به‌لام خوا شه‌رم له‌ حه‌ق و په‌وا ناکات، ئەگه‌ر داواى که‌ل و په‌لیشتان له‌ هاوسه‌رانی پیغه‌مبهر کرد ئەوه‌ له‌ پشتی په‌رده‌وه داواى بکه‌ن...﴾

(17) به‌ده‌مه‌وه‌ چوونی ده‌عوته‌ی زه‌ماوه‌ند

809. عَنْ نَافِعٍ أَنَّ ابْنَ عَمَرَ (t) كَانَ يَقُولُ عَنِ النَّبِيِّ (E): ((إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُجِبْ، عُرْسًا كَانَ أَوْ نَحْوَهُ)). [البخاري/ النكاح/ 4884]

(نافع دهلی): (ابن عمر) (t) له پیغه مبه ره وه ده گپرتته وه که ده یفه رموو: (ئه گهر یه کی که له ئیوه بانگه یشتی براکه ی کرد بو شای یان بو هر بو نه یه کی له و بابه ته ده بیته بچیت به ده میه وه)).

810- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعَمْ)).

(ابو هریره) (t) دهلی: پیغه مبه ره (e) فه رموو: (ئه گهر یه کی له ئیوه ده عوه ت کرا با پروات به ده میه وه، ئه گهر به پروروو بوو نوپتر بکات، ئه گهر به پروروش نه بوو با نان بخوات)).

811- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t): أَنَّ النَّبِيَّ (e) قَالَ: ((شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ، يُمْنَعُهَا مَنْ يَأْتِيهَا، وَيُدْعَى إِلَيْهَا مِنْ أَبَائِهَا، وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ)). [بخاري/ النكاح/ 4882]

(ابو هریره) (t) دهلی: پیغه مبه ره (e) فه رموو: ((خراپترین خوراک خوراک شاییه ئه وه ی که دیت بانگ ناکریت و ئه وه ی که نایه ت بانگ ده کریت، هر کهس وه لایمی ئه وه ده عوه تانه نه داته وه، ئه وه له خوا و پیغه مبه ره یاخی بووه))⁽¹⁾.

(18) ئه وه ی له کاتی تیکه لی ژن و میرددا ده وتری

812- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنَّهُ إِنْ يُقَدَّرَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا)). [بخاري/ النكاح/ 4870]

(ابن عباس) (t) دهلی: پیغه مبه ره (e) فه رموو: (ئه گهر یه کی له کاتی دروست بوون له گه ل هاوسه ره که یدا بلی: بسم الله، خواجه شهیتانمان لی دوور بخه ره وه و، له نه وه کانیشمان به دوری بگره، ئه گهر له وه شه وه دا خودا هر مندالیکیان پی ببخه شی هرگیز شهیتان زیانی پی ناگه یه نیته).

⁽¹⁾ مبه ست ئه وه یه زوری کات له وه ده عوه تانه دا ده وله مه ندان ده عوه ت ده کرین و هه ژاران فه راموش ده کرین.

(19) سه باره تا به نایه تی ﴿نساؤکم حرث لکم﴾

813- عَنِ ابْنِ الْمُنْكَدِرِ: سَمِعَ جَابِرًا (t) يَقُولُ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ: إِذَا أَتَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ مِنْ دُبُرِهَا فِي قُبْلِهَا كَانَ الْوَلَدُ أَحْوَلَ، فَذَلَّتْ: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَنْتُوا حَرْثُكُمْ أُنَى سَنِيَّتُمْ﴾ [البقرة: 223]. [بخاري/ التفسير/ 4254]

(ابن المنكدر) له جابری بیستووہ کہ دہیوت: جولہ کہ کان دہیانوت: ئە گەر پیاو له پرووی دواوه له شوینی منالہوہ له گهل هاوسه ره که ی دا دروست بوو منالہ که یان خیل دهرده چیت، ئیتر ئەم نایه ته هاته خواروه که ئەمه مانا که یه تی: ﴿ژنه کانتان کیلگه ی تووه کانی ئیوهن، به هر چوئیک ده تانه وی برۆنه لایان﴾ [چوئیه تیه که گرنگ نیه، گرنگ ئەوه یه له شوینی منالہ وه بیت].

(20) ئەو ژنه ی له جیگادا خو ی نادا به دهسته وه

814- عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ، فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا، لَعَنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ)). [بخاري/ بدء الخلق/ 3065]

(أبو هريره) (t) دهلی: پیغه مبه ر (e) فهرموویه تی: ((ئە گەر میرد داوای سه رجیگه یی له ژنه که ی کرد و ئەویش ملی نه دا، میرد به تو په یی وه سه ری نایه وه، فریشته کان تا به ره به یان نه فرین له و نافرته ده که ن)).

(21) درکاندنی نهینی ژن

815- عَنِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((إِنَّ مِنْ أَسْرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ، ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا)).

(أبو سعيد الخدري) (t) دهلی: پیغه مبه ری خوا (e) فهرموویه تی: ((خرایترین کهس لای خوا له روژی قیامه تدا ئەو پیاو وه که سه رجیگی ده کات له گهل خیزانی دا و دوا یی نهینی کهانی بلاوده کاته وه)).

(22) دهر باره ی پو شینی گونا ه ی به نده و ناشکر کردنی له لایه ن خو یه وه

816- عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (e) يَقُولُ: ((كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَاةٌ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنْ مِنْ الْأَجْهَارِ أَنْ يَعْمَلَ الْعَبْدُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ قَدْ سَتَرَهُ رَبُّهُ (U)، فَيَقُولُ: يَا فُلَانٌ قَدْ عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، فَيُبَيِّتُ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ)).

(أبو هريره) (t) دهلی: بیستم له پیغه مبهروه (e) دهیفرموو: ((هه موو نوممتم به خشراون جگه له وانهی [گوناه] ناشکرا دهکن. بهراستی ئه وه له گوناه دهرخستنه که کهسیک له شه ودا تاوانیک ئه نجام بداو، که پوژ ده بیته وه پهروه ردگاری پویشیویه تی، به لام خوئی ناشکرای ئه کاو ئه لی: فلان کهس! دویئی واو وامکرد، له کاتی کدا شهو خوا پویشیویه تی و بهرده و امیش ئه پیپویشی، که چی خوئی که پوژ بویه وه ئه وهی خوا پویشیویه تی دهری ده خات)).

(23) کاری [عزل] له سه ر جییدا

عزل: مانای گرتنه وهی مه نزییه له کاتی جوت بووندا بو ئه وهی نه رژیته مندالدانیه وه.

817. عن أبي سعيد الخدري (t) قال: ذكر العزل عند النبي (e) فقال: ((وما ذاكم)). قالوا: الرجل تكون له المرأة تُرضع، فيصيب منها ويكره أن تحمل منه. والرجل تكون له الأمة، فيصيب منها ويكره أن تحمل منه. قال: ((فلا عليكم أن لا تفعلوا ذاكم، فإنما هو القدر)). قال ابن عون: فحدثت به الحسن فقال: والله لكان هذا زجر. [بخاري/ المغازي / 3907]

(أبو سعيد الخدري) (t) دهلی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا (e) باسی (عزل) کرا، فرموی: ((مه به سستان له و (عزل) ه چییه؟ وتیان: جاری وا هیهه پیاو ژنی شیردهری هیهه که دهچیته لای نایه وی سکی تر بکات، یان پیاویک که نیزه کیکی هیهه و دهچیته لای هه زناکات سکی لیی پریبت. فرموی: ((هیچتان بونابی گهر وانه کهن چونکه ئه وه قهزاو قهدهره)) (ابن عون) دهلی: ئه مهم بو حه سه ن باسکرد. وتی: به خوا پی ده چی بو سه رزه نشت بیټ.

818. عن جابر [ابن عبد الله] (t) قال: سأل رجل النبي (e) فقال: ((إن عندي جارية لي، وأنا أعزل عنها، فقال رسول الله (e): ((إن ذلك لن يمنع شيئاً أرادته الله)). قال: فجاء الرجل فقال: يا رسول الله إن الجارية التي كنت ذكرت لها حملت. فقال رسول الله (e): ((أنا عبد الله ورسوله)).

(جابری کوری عبدالله) (t) دهلی: پیاویک پرسپاری کرد له پیغه مبهر (e) وتی: من که نیزه کیکم هیهه (عزل) ی له گهل ده کهم [بو ئه وهی مندالمان نه بیټ]، پیغه مبهر (e) فرموی: ((ئه وه ری له وشته ناگریت که خوا ویستی له سه ر بیټ)) جابر دهلی: کابرا هاته وه و تی: ئه ی پیغه مبهری خوا (e) که نیزه که ی

بۆم باس کردی دووگیان، پیغه‌مبەر (E) فەرمووی: ((من به‌نده و پیغه‌مبەری
خوام)).

(24) ده‌بارە‌ی نزیک‌ی له‌گه‌ڵ ئافره‌تی شیرده‌ری یا شیرده‌ری دووگیان

819- عَنْ جُدَامَةَ بِنْتِ وَهَبٍ [الْأَسَدِيَّةَ] أَحْتِ عُكَّاشَةَ (Y) قَالَتْ: حَضَرْتُ
رَسُولَ اللَّهِ (E) فِي أَنَاسٍ وَهُوَ يَقُولُ: ((لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَنهَى عَنِ الْغَيْلَةِ، فَنَظَرْتُ
فِي الرُّومِ وَفَارِسَ فَإِذَا هُمْ يُغِيلُونَ أَوْلَادَهُمْ، فَلَا يَضُرُّ أَوْلَادَهُمْ ذَلِكَ شَيْئًا)). ثُمَّ
سَأَلُوهُ عَنِ الْعَزْلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (E): ((ذَلِكَ الْوَادُ الْخَفِيُّ)).

له‌ (ج‌د‌ام‌ة‌) ی کچی (وه‌ب‌) ی (اسدی) یه‌وه‌ که خوشکی (عکاشه) یه‌ (t)
وتی: له‌کاتی‌ک‌دا ئاماده‌ی لای پیغه‌مبەر بووم، که له‌گه‌ڵ کۆمه‌لی خه‌ل‌ک‌دا بوو،
ئه‌یفه‌رموو: ((به‌ته‌ما‌بووم ر‌ی‌گری له‌ (غیلة) ⁽¹⁾ بکه‌م، که چی ده‌بینم فارس و
رۆمه‌کان (غیلة) ش ده‌کن و زیانیش ناگه‌یه‌نی به‌ من‌د‌اله‌کانیان)). پاشان
له‌بارە‌ی (عزل) ه‌وه‌ پرس‌یار‌یان له‌ پیغه‌مبەر (E) کرد، فەرمووی: ((به‌راستی
عزل) جۆره‌ زینده‌به‌چال کردنیکی په‌نامه‌کی یه‌)).

(25) سه‌رجییی له‌گه‌ڵ ئافه‌رتی دووگیانی دیلدا

820- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (t) عَنِ النَّبِيِّ (E): [أَنَّهُ] أَتَى بِامْرَأَةٍ مُجَحَّ عَلَى بَابِ
فُسْطَاطٍ، فَقَالَ: ((لَعَلَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُلِمَّ بِهَا)). فَقَالُوا: نَعَمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (E):
((لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَلْعَنَهُ لَعْنًا يَدْخُلُ مَعَهُ قَبْرُهُ، كَيْفَ يُورَثُهُ وَهُوَ لَا يَحِلُّ لَهُ؟ كَيْفَ
يَسْتَحْدِمُهُ وَهُوَ لَا يَحِلُّ لَهُ)).

(أبو درداء) (t) ده‌لی: ئافره‌تیکی دووگیان‌یان ه‌ینایه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبەر
(E) له‌به‌رده‌رکی ره‌شمالی‌ک‌دا فەرمووی: ((وادیاره‌ ویستویه‌تی سه‌رجییی
له‌گه‌ڵ بکات)). وتیان: به‌لی، پیغه‌مبەر (E) فەرمووی: ((خه‌ریک بوو نه‌فرینیک
له‌و کابرایه‌ بکه‌م که له‌گه‌لیا بجیته‌ گۆره‌وه‌، چۆن ئه‌و سکه‌ ده‌کاته‌ میراتبه‌ری
خۆی له‌کاتی‌ک‌دا ئه‌و میراته‌ بۆ ئه‌و هه‌لال‌ نیه‌، یان چۆن ئه‌و سکه‌ ده‌کاته‌ به‌نده
و خزمه‌تکاری خۆی له‌کاتی‌ک‌دا بۆی هه‌لال‌ نیه‌)). [واته‌: ده‌گونجی من‌د‌اله‌که‌

(1) (غیلة) ئه‌وه‌یه‌ پیاو بجیته‌ لای هاوسه‌ره‌که‌ی له‌کاتی من‌د‌اله‌به‌ریدا، هه‌ندی‌ک‌یش ده‌لین: به‌
ئافه‌رتی دووگیان ده‌وتریت که شیر بدات به‌ من‌د‌ال.

له‌خوی نه‌بی و نه‌م کابرایه به‌هی خوی بزانی، یاخود مندالی خوی بییت و نه‌م به‌بندهی بزانییت، [بروانه شه‌رحی ئیمامی نه‌وه‌وی له‌سه‌ر نه‌م فه‌رمووده‌یه].

821- عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ (t): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) يَوْمَ حُنَيْنٍ بَعَثَ جَيْشًا إِلَى أُوطَاسٍ فَلَقُوا عَدُوًّا، فَقَاتَلُوهُمْ فَظَهَرُوا عَلَيْهِمْ، وَأَصَابُوا لَهُمْ سَبَايَا، فَكَانَ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (e) تَحَرَّجُوا مِنْ غَشْيَانِهِنَّ، مِنْ أَجْلِ أَرْوَاجِهِنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي ذَلِكَ: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ [النساء: 24] أَي فَهُنَّ لَكُمْ حَلَالٌ إِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُهُنَّ.

(أبو سعيد الخدري) (t) ده‌لی: له‌ پوژی جه‌نگی (حنین) دا پیغه‌مبه‌ری خوا (e) سوپایه‌کی نارد بو (أوطاس)، له‌وی به‌ دوژمن گه‌یشتن، شه‌ریان له‌گه‌لدا کردن و به‌سه‌ریاندا زال بوون، چه‌ندین ژنیان لی‌به‌دیل گرتن، چه‌ند که‌سی له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (e) به‌ گوناهیان ده‌زانی بچه‌ لایان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی می‌ردی موش‌ریکیان هه‌بوو، خوای مه‌زن نه‌م نایه‌ته‌ی نارده‌ خواره‌وه‌ که‌ نه‌مه‌ ماناکه‌یتی: ﴿هه‌مو ژنانی هاوسه‌ردار بو ئیوه‌ حه‌رامن، مه‌گه‌ر که‌نیزک﴾ [واته‌ نه‌وانه‌ پاش تیپه‌رپوونی عیدده‌یان بو‌تان هه‌لال ده‌بن].

(26) شه‌و مانه‌وه‌ لای (کج) و بیوه‌ژن

822- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (y): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) لَمَّا تَزَوَّجَ أُمَّ سَلَمَةَ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا، وَقَالَ: ((إِنَّهُ لَيْسَ بِكَ عَلَى أَهْلِكَ هَوَانٌ، إِنْ شِئْتَ سَبَعْتُ لَكَ، وَإِنْ سَبَعْتُ لَكَ سَبَعْتُ لِنِسَائِي)).

(أم سلمه) (y) ده‌گپ‌ریته‌وه: کاتی پیغه‌مبه‌ر (e) خواستی و گوێزایه‌وه‌ سی شه‌و لای مایه‌وه‌ و، پی‌ی فه‌رموو: ((تو لای می‌رده‌که‌ت که‌م نرخ نیت، گه‌ر ده‌ته‌وی بو‌ت ده‌که‌م به‌ حه‌وت شه‌و، گه‌ر بو‌تۆم کرد به‌ حه‌وت بو‌ژنه‌کانی تریشم ده‌یکه‌م به‌ حه‌وت)).

823- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (t) قَالَ: إِذَا تَزَوَّجَ الْبِكْرَ عَلَى النَّيِّبِ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا، وَإِذَا تَزَوَّجَ النَّيِّبَ عَلَى الْبِكْرِ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا. قَالَ خَالِدٌ: وَلَوْ قُلْتُ إِنَّهُ رَفَعَهُ لَصَدَّقْتُ، وَلَكِنَّهُ قَالَ: السُّنَّةُ كَذَلِكَ. [بخاري/ النكاح/ 4961]

(أنس) (t) ده‌لی: نه‌گه‌ر کچی ماره‌ بکر‌دایه‌ به‌سه‌ر بیوه‌ژندا حه‌وت شه‌و لای ده‌مایه‌وه‌ (خالد که‌ یه‌کیکه‌ له‌ پ‌اویه‌کان) ده‌لی: گه‌ر بلیم نه‌م فه‌رمووده‌یه‌م له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ روایه‌ت کردووه‌، راست ده‌که‌م، به‌لام نه‌و وتی: سوننه‌ت وایه‌.

824. عَنْ عَائِشَةَ (t) قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ امْرَأَةً أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أَكُونَ فِي مَسَاجِدِهَا مِنْ سَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ، مِنْ امْرَأَةٍ فِيهَا حَدَّةٌ، قَالَتْ: فَلَمَّا كَبُرَتْ جَعَلْتُ يَوْمَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (e) لِعَائِشَةَ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ جَعَلْتُ يَوْمِي مِنْكَ لِعَائِشَةَ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (e) يَقْسِمُ لِعَائِشَةَ يَوْمَيْنِ، يَوْمَهَا وَيَوْمَ سَوْدَةَ.

(عائشه) (t) دهلی: هیچ ژنیکم نه دیوه به دلل حه زبکهم وه کو نه و ابم به نه ندازه ی (سوده ی کچی زمعه)، ژنیکی نازاو دهرن قایم بوو، که چوو به سالدا نوره که ی خو ی به خش ی به (عائشه) دوا ی نه وه پیغه مبه ری خوا (e) دوو شه و لای (عائشه) ده مایه وه، شه وه که ی خو ی و شه وه که ی (سوده) ش.

(27) وازهینان له سه ره ی هه ندی هاوسه ر

825. عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: حَضَرْنَا مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ (t) جَنَازَةَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (e) بِسَرَفٍ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: هَذِهِ زَوْجُ النَّبِيِّ (e)، فَإِذَا رَفَعْتُمْ نَعَشَهَا فَلَا تُزَعْرَعُوا وَلَا تُزَلْزَلُوا وَارْفُقُوا، فَإِنَّهُ كَانَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (e) تِسْعٌ، فَكَانَ يَقْسِمُ لِثَمَانٍ وَلَا يَقْسِمُ لِوَاحِدَةٍ. قَالَ عَطَاءٌ: الَّتِي لَا يَقْسِمُ لَهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حَيٍّ بِنِ الْأَخْطَبِ. [بخاري/ النكاح/ 4780]

(عطاء) دهلی: له گهل (ابن عباس) دا (t) له ناوچه ی (سرف) - که شوینیکه له دهره وه ی (مه کهه) - ناماده ی تهرمی (میمونه) ی هاوسه ری پیغه مبه ر بووین (e). (ابن عباس) (t) وتی: نه مه هاوسه ری پیغه مبه ره (e) کاتی تهرمه که یتان به رز کرده وه به هیمنی له سه رخو بیبه ن، پیغه مبه ر (e) نو هاوسه ری هه بوو، سه ره به شی دده دا به هه شتیان و نه یده دا به یه کیکیان. (عطاء) دهلی: نه و یه که یان که سه ره ی نه بوو، (صفیه ی کچی حییی کوری اخطب) بوو. [به لام زانایان نه لاین: نه مه گومانه و راستی یه که ی نه وه یه هه ر (سوده) بووه که خو ی وازی له سه ره به شی خو ی هیناوه بو عائشه (t)].

(28) له گهل ژن دا هه لکردن و راسپارده له باره یان ه وه

826. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) عَنِ النَّبِيِّ (e) قَالَ: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَإِذَا شَهِدَ امْرَأًا فَلْيَتَكَلَّمْ بِخَيْرٍ أَوْ لِيَسْكُتْ. وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلْعِ أَعْلَاهُ، إِنْ دَهَبَتْ تَقِيمُهُ كَسَرْتَهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا)). [بخاري/ النكاح/ 3890]

(أبو هريرة) (t) ده‌لی: له پیغه‌مبه‌روه (e) که‌فه‌رموویه‌تی: ((هه‌رکه‌سی باوه‌ری به‌خواو پوژی دوا‌یی هه‌یه، هه‌رشتیکی بینی یان چاک بلیت یان بی‌ده‌نگ بی‌ت، ناموژگاری وه‌رگرن و چاک بن له‌گه‌ل ژنان، چونکه له‌په‌راسوو دروست کراون، لارترین به‌شی په‌راسووش لای سه‌روه‌یه‌تی، نه‌گه‌ر هه‌ولی راست کردنه‌وه‌ی بده‌یت ده‌یشکینیت، نه‌گه‌ر وازی‌شی لیبه‌ینیت به‌لاری ده‌مینیت‌وه، ناموژگاری چاکم وه‌ریگرن ده‌رباره‌ی ژنان.

(29) باهیج پیاویکی ئیماندار هاوسه‌ره ئیمانداره‌که‌ی نه‌بوغزینی
827- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ)) أَوْ قَالَ: ((غَيْرَهُ)).
(أبو هریره) (t) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (e) فه‌رمووی: ((باهیج پیاویکی ئیماندار هاوسه‌ره ئیمانداره‌که‌ی نه‌بوغزینی، چونکه نه‌گه‌ر په‌وشتیکی نه‌وی به‌دل نه‌بی، شتیکی تری هه‌ر به‌دل ده‌بی)).

(30) هه‌رپیاویک له‌سه‌فه‌ر هاته‌وه‌ با خیرا خو‌ی نه‌کاته‌وه‌ به‌مالدا تا

هاوسه‌ره‌که‌ی خو‌ی بو‌ریک ده‌خات

828- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (t) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (e) فِي غَزَاةٍ، فَلَمَّا أَقْبَلْنَا تَعَجَّلْتُ عَلَى بَعِيرٍ لِي قَطُوفٍ، فَلَحِقَنِي رَاكِبٌ خَلْفِي فَنَحَسَ بَعِيرِي بِعَنْزَةٍ كَانَتْ مَعَهُ، فَاذْطَلَقَ بَعِيرِي كَأَجُودٍ مَا أَنْتَ رَأَى مِنَ الْأَبِلِ، فَالْتَفَتُ فَإِذَا أَنَا بِرَسُولِ اللَّهِ (e). فَقَالَ: ((مَا يُعْجِلُكَ يَا جَابِرُ)). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي حَدِيثٌ عَهْدٍ بِعُرْسٍ، فَقَالَ: ((أَبْكَرًا تَزَوَّجْتَهَا أَمْ تُبَيًّا)). قَالَ: قُلْتُ: بَلْ تُبَيًّا. قَالَ: ((هَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ)). قَالَ: فَلَمَّا قَدَمْنَا الْمَدِينَةَ، ذَهَبْنَا لِنَدْخُلَ فَقَالَ: ((أَمْهَلُوا حَتَّى نَدْخُلَ لَيْلًا - أَيْ عِشَاءً - كَيْ تَمْتَشِطَ الشَّعْثَةُ، وَتَسْتَحِدَّ الْمُغِيبَةُ)). قَالَ: وَقَالَ: ((إِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيسُ الْكَيسُ)). [بخاري/النكاح/4947]

(جابر ی کوری (عبدالله) (t) ده‌لی: له‌غه‌زایه‌کدا له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادا بووم (e)، به‌ سواری وشتیکی خاوه‌وه، کاتی نزیک بووینه‌وه په‌له‌م ده‌کرد، سواریک له‌دواوه‌ پیم‌گه‌یشت و به‌ نه‌قیزه‌یه‌ک ژهن‌دی له‌ وشته‌که‌مه‌وه، نیتر وشته‌که‌م که‌وته‌ غار، وه‌کو چاکترین وشته‌که‌ تو دیبیتت، که‌لام کرده‌وه پیغه‌مبه‌ر بوو (e)، فه‌رمووی: ((په‌له‌ت چی‌یه‌ نه‌ی (جابر)؟ وتم نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! تازه ژنم گواستوته‌وه، فه‌رمووی: ((کچه‌یان بیوه‌ژن؟)) وتم: بیوه‌ ژنه‌.

- پیغه مبهری خوا فرموی: ((نه ده کرا کچیک بینیت پیکه وه گه مه و گالته بکه ن)) که گه یشتینه وه ناو مه دینه، ویستمان برۆین به ره و مال، فرموی: ((بوهستن تاشه و، نه وسا ده چینه ماله وه، هه تا ژنه قرژ گزوبژه کان پرچیان شانده کهن و خویان ساز و ئاماده ده کهن - ئینجا فرموی: ((کاتی گه یشتن ژیرانه و له سه ر خو بچنه ماله وه)).

له بلا و کرا وه کانی مایه پری ئیمان وهن

www.iman1.com

هه میشه له گه لمان بن بو نووی بو نه وهی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com